

دکتر قوام کاظمی

تشخیص و همیر آندوفتالمیت‌های فارچی بعد از عمل کاتاراکت

آندوفتالمی‌های فارچی بعد از عمل کاتاراکت یکی از عفونت‌های ویروسی بوده و از بیماری‌های موزی و سرخست چشم می‌باشد. تشخیص و تصدیق وجود این بیماری برای چشم پزشک سخت بوده و متأسفانه کمتر توجه باین عارضه شده است، چه نظاهرات آن بصورت یاک ایرویدومیکلیت خفیف آندوزن و یا یاک عفونت باکتریال خفیف است و هر چشم پزشک طبق معمول در اولین برخورد با این عارضه؛ معالجات با آنتی‌بیوتیک‌ها و استرودئیدها را شروع کرده و بهبودی را قطعی میداند در صورتیکه نه تنها این معالجات باعث قطعی بیماری نمی‌شود بلکه بر عکس باعث پیشرفت بیماری بطرف محیط‌های عسقی و بتره می‌شود و متأسفانه عفونتهای فارچی بخصوص فارچه‌های ساپروفیت یکی از عمل بزرگ عفونتهای بعد از عمل کاتاراکت محسوب می‌شوند. بعد از چندین سال مطالعات کلینیکی پزشکان تو استدائد از لحاظ عالم کلینیکی و جلوگیری این بیماری و معالجه آن کزارش-هایی تهیه نمایند که مهمتر از همه این استکه حتی المقدور باستی چه قبل و چه بعد از عمل کاتاراکت؛ از دادن آنتی‌بیوتیک بخصوص تراسیکلین و استرودئیدها چه بصورت موضعی و چه عمومی اجتناب کرد و با تجربیات بیشتر تو استدائد تشخیص یاک عفونت فارچی را از روی عالم کلینیکی بدیند و امتحان پاتولوژیکال؛ تشخیص آنها را تأیید ننماید.

فارچه‌ای که بوسیله کشت مشخص شده است بیشتر از نوع والوتلا (*Vallutella*) و سفالو-سپوروم (Cephalosporium) و نوروسپورا (*Neurospora*) بوده‌اند که بیشتر در خاک هوا وجود دارند و باعث آسودگی می‌شوند.

صورت کلینیکی آندوفتالمیت قارچی - این بیماری فورم کلینیکی مشخص و معلومی دارد که از عفونت‌های بعد از عمل جراحی که معمولاً بعد از ۲۴ تا ۸ ساعت افق می‌افتد کاملاً متمایز است اولین علامت بیماری پیدا شدن اکسودا (Exudat) است که شدن مایع زلالی در اطاق قدامی است که با قرمزی چشم و کمی درد همراه است و در ظرف چند روز یک هیپوپیون مختصر در حدود ۱-۵ میلی‌متر در اطاق قدامی پیدا می‌شود در این موقع در سطح فدامی و بتره تقاطع ومحل‌های کوچک خاکستری و سفید رنگی دیده می‌شود که در گثوار و حوالی پوپی قرار دارند و با «اسلات لامپ» دیده می‌شود و این آبشهای کوچک و با اکزودهای اولیه درست روزی سطح جلوئی و بتره بر هیالوئید قرار دارند. در این صورت پیدا شدن هیپوپیون فوراً ما را وادار بنشون تسلخ آنتی‌بیوتیک واستروئید می‌کند، در حالیکه چه با معالجه و چه بدون معالجه؛ هیپوپیون مذکور در ظرف، چند روز از بن می‌رود ولی تباجم وحمله قارچ بصورت مداوم ادامه دارد و در سطح قدامی و بتره بصورت حمله مستقیم شروع به پیشرفت می‌کند و همراه آن مایع زلالیه هم غلیظتر و زلاتینی می‌شود و از قسمت قدامی و بتره باطاق قدامی پیشرفت مینماید و این بالا رفتن غلظت مایع زلالیه بالاخره تبدیل به یک اکسودای فیرینوپرولان می‌شود و تولید توده‌های کم وزیاد کرد و کوچکی بشکل گلوله نخ درهم پیچیده و نا معلومی که از سطح و بتره بکثار و لبه های ابریس تجاوز کرده‌اند می‌کند. در هر حال میزان پیشرفت در بیماران متفاوت است و در بعضی بیماران تولیدیک و بتره ارگانیزه شده (Opaque) می‌کند که فقط برای بیمار «پرسپیسیون» باقی می‌ماند و حتی در بعضی بیماران آنهم از بن می‌رود و ناراحتی بیمار ما را مجبور به اونکلئاسیون مینماید.

تشخیص لا برآنواری - برای تشخیص بیماری بایستی آسپیراسیون اطاق قدامی با سوزن مخصوص کرد، چونکه عفونت اصلی بمنظور هیرسد و آن نیز در سطح قدامی و بتره واقع است ممکن است کشت اطاق قدامی منفی باشد از طرف دیگر تجربه نشان داده است، که چشم عفونی شده بعد از اونکلئاسیون و کشت قارچ را نشان نداده است، در صورتیکه اعضاء چشم در همان پان اوژی عناصر قارچی را در بتره نشان داده است و این نشان میدهد که شاید قارچ برای مدت زیادی در و بتره زنده باقی نمی‌ماند و بعد از چند هفته می‌میرد. بنابراین کشت قارچ در چشم ممکن است منفی شده باشد و یک کشت منفی قارچ تشخیص آندوفتالمیت قارچی را رد نمی‌کند بلکه کشت منفی باکتری و نظاهرات کلینیکی بیماری با یک شکل مشخص بعد از عمل کاتاراکت چشم برشک را بایستی متوجه آگاه از انتقال یک آندوفتالمیت قارچی بنماید.

معالجه - بایستی دانست که ممکن است بعض اشخاص مصنوبت پیشتری به قارچ‌ها داشته باشند و برخی بر عکس باواردشدن یک یا چندین اسپر در چشم؛ به بیماری مزبور مبتلا کردن برأی معالجه دو نکته را باید در نظر گرفت: یکی عدم استعمال آنتی‌بیوتیک‌ها بایکه رشد قارچ را تحریک می‌کند و همچنین استعمال استروئیدها و دیگری استعمال مستقیم داروهای ضد

قارچی است.

داروهای ضدقارچ - برای استعمال سیستماتیک آن سه نوع از این داروها در دسترس است:

۱- آمفوتربین - B. - *Amphotericin*

۲- نیستاتین - *Nystatin*

۳- کریز فولوین .

فقط نوع آمفوتربین - B - در قارچ های داخل چشمی مؤثر است و مواردیرا که این دارو در معالجه والونلا آندوفتالمی، مؤثر بوده شرح داده شده است و تزریق آن از راه داخل وریدی خیلی مؤثر است و علت آنهم این است که مثل دیگر آنتی بیوتیک ها نفوذ آن در داخل چشم از راه های دیگر کم است و از راه داخل وریدی نفوذ آن در چشم بیشتر است. فقط مسئله مهم در تزریق داخل وریدی این دارو رتابیون اوره است که ایجاد میشود و از این جهت معالجه باقطع یکی دو روز دارو در هفته باید انجام گیرد و تزریق دارو بدینصورت است: ۴۰ میلی گرم برای هر کیلو وزن بیمار از آمفوتربین - B را در ۵۰۰ میلی لیتر مکعب از محلول ۰.۵٪ گلوكوز در آب مقطр حل کرده و با دقت و ملاحظه کافی در حدود ۲۰-۳۰ قطره در دقیقه در مدت ۶-۸ ساعت تزریق میکنیم و دوز اپتیما ۱-۲ را میلیگرم برای هر کیلو وزن بدن میباشد.

معالجات دیگری برای آندوفتالمیت قارچی از قبیل پروتئین تراپی و اشعه ایکس و کاماکلوبولین به دوز از ۴۵^{cc}/. برای هر کیلو ون بدن توأم با آمفوتربین - B میکنند. آنتی بیوتیک هایی که رشد قارچ را تحریک میکنند باضمای استروئیدها استعمال شان غیر مجاز است. در امتحانات آزمایشگاهی نشان داده شده است که پنی سیلین و کلرآمفنیکول و باسیتراسین و اریترومایسین مستقیماً رشد قارچ یا فونکوس را زیباد و یا تحریک نمیکنند و اینطور بنتز میرسد که علت رشد قارچ کم شدن جرم های مختلف میگردد است که بعلت استعمال آنتی بیوتیک های مختلف ازین برده ایم.

موضوع مهم این است که اگر ما بعد از اعمال جراحی عفونت بدون علت مشخصی دیدیم بهتر است که از آنتی بیوتیک های دیگر غیر از استریتو مایسین، نئومایسین و بخصوص ترا اسیلکین ها استفاده کنیم، همچنین استعمال استروئیدها مخصوصاً توأم با نئومایسین موقعیکه حدب تهیه آندوفتالمیت قارچی را میزیم بلکه قدرگون است.

پیشگیری و محافظت چشم در موقع عمل برای جلوگیری از عفونت قارچی - راه های را که ممکن است قارچ وارد چشم شود به قسمت میکنند:

۱- بوسیله خود بیمار - کیسه اشک و لب آزاد پلک و پوست اطراف پلک ممکن است محل رشد سایر ویفت ها باشد و در امتحانات لا بر اتواری و کشت از ۱۰٪ تا ۲۵٪ قارچ نشان داده شده است که بطور غیر بیماریزا در محل های مزبور وجود داشته است و در آزمایش پیش بیماری که

استرتوئید مصرف شده است به نسبت ۶۷٪ رسیده است و در عده‌ای از بیماران که در کشت آنها قارچ وجود داشته است بعد از استعمال سه هفته استرتوئید قارچ مشاهده شده است. بنابراین قبل از عمل جراحی چشم در بیماران بایستی استرتوئید، استرپتومایسین و نوماپیسین مصرف کرد زیرا محیط را برای رشد قارچ آماده می‌کند، و میتوان آن‌تی بیوتیک‌های دیگر از قبیل سولفامیدها و کلر-آمنیکول که محرك بشد قارچ نیستند استعمال کرد. چون پروپیونات دوسدیم هم ضد میکروبی وهم ضد قارچی میباشد از این لحاظ محلول خوبی است و برای ۳-۴ روز قبل از عمل بهتر است در بیماران بکار رود و دوا کر بخواهیم احتیاط بیشتری کرده باشیم میتوانیم از محلول آمفوتیریسین - ب یک میلی گرم در ساعتی ترکیب چند روز قبل از عمل در چشم بچکانیم.

۲- اطاق عمل- عملاً غیر ممکن است که محیط اطاق عمل را از وجود قارچ هاتمیز کر دمعه‌هذا احتیاطات و ملاحظات زیادی برای اطاق عمل و جریان هوای گرد و خاک وارد در آن بایستی بکار برد. بهتر است اگر بتوانیم همیشه فشار هوای اطاق عمل را زیادتر از جهای دیگر مریضخانه نگاهداریم که جریان هوا از خارج بداخل اطاق عمل ادامه پیدا نکند یعنی نگاهداری هوای اطاق عمل با درب بسته و بدون جریان هوای خارجی بسیار خوب است. موقع تمیز کردن اطاق عمل بایستی احتیاط کاملی کرد که گرد و خاک وارد آن نشود و همینه اطاق عمل را بایستی جدا تمیز و خارج از آزادگی نگاهداشت. استعمال جاروهای پارچه‌ای خود و سیله ایست برای انتشار وزیاد کردن قارچ‌ها که بایستی از استعمال آن جلوگیری کرد. هوای اطاق عمل گاهی باید از لحاظ وجود قارچ و مقدار آن کشت شود. همچنین پودرهای مانند پودرتالک که برای دستکش استعمال می‌شود ممکن است محل خوبی برای رشد قارچ باشد بخصوص که بسته محتوی پودر و دستکش را باهم در انوکلاو می‌گذارند و باکتریها و قارچ‌ها در پودرها باقی می‌مانند بعلاوه وقتی دستکش‌ها مصرف می‌شوند مقداری از این کردها در اطاق عمل پخش شده و محیط خوبی را برای رشد قارچ‌ها آماده می‌کنند. بعلاوه باید احتیاط بیشتری کنیم که باکتش و سایر لباس‌ها قارچ و میکروب را وارد اطاق عمل نکنیم و همچنین پتوبرانکارد را که با بیمار وارد اطاق عمل می‌کنیم بایستی دقت زیاد کرد که محفوظ بوده و باعث انتشار نشود و می‌باید بیمار را با ملافه استریل که روی آن انداخته شده وارد اطاق عمل کرد.

موقع عمل بایستی هرچه ممکن است احتیاط کنیم که مواد خارجی را کمتر وارد چشم کنیم (از قبیل سرم نسکی و محلولهایی که در بیمارستان تهیه می‌گردد).

واسایلی را که نمی‌شود جوشاند اسبابهای لاستیک‌دار و اریزوفالک و بولب‌های لاستیکی و غیره را بایستی سعی کنیم زودتر عوض کنیم. همچنین هوایی را که می‌خواهیم در اطاق عمل در اطاق

قدامی چشم تزریق کنیم باید استریل باشد و بهترین راه این است که بیک کاتول اطاق قدامی را به بیک سرنگک ۲۰ وصل نموده بقدرتصف سرنگک هوا کشیده در بیک حوله یا کاغذ پیچیده بالاسبابهای دیگری که استریل میکنیم در آنو کلاو بگذاریم و موقع عمل مصرف نمائیم.

دقچهای بعداز عمل- تمام داروهایی که بعد از عمل برای مریض استعمال میشوند بایستی استریل باشند و در هفته اول فقط روزی یکمرتبه استعمال دارو در چشم بیمار کافی است و بعد از یکهفته چندین ذفعه استعمال دارو برای مریض مانع ندارد. در هر صورت بایستی سعی کرد که بعد از عمل داروهایی استعمال نکنیم که محیط چشم را برای رشد فارج آماده کند و مقاومت نسیج را در بر این حمله فارج کم کند بنابر این بهتر است که استروئیدها را بخصوص توأم با استریوتومیسین و نئومایسین استعمال نکنیم. در هر صورت چون نتیجه دیدچشم کرچه از عفونت فارچی هم نجات یافته باشد خیلی کم است پس جلوگیری از این عارضه خیلی مهم و اغلب عفونت بعداز عمل را که علت و اندیلوژی برای آن پیدانمیشود بایستی فارچی دانست.

References

- 1- American Archive of Ophthalmologie
- 2- Microbiologie Of The Eye